

Č. 4269.

Pojišťování nemocenské: Předpis čl. VII zák. č. 89/1921, jenž skupiny zaměstnanců podle tohoto zák. nové pojistné povinnosti podrobené vylučuje z členství v zapsaných pokladnách pomocných, vztahuje se též na Nemoc. pokladnu soukr. úředníků a zřízenců v Praze.

(Nález ze dne 27. prosince 1924 č. 23.017).

V ě c: Kar. kníže P. v B. proti ministerstvu sociální péče stran nemocenského pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: O s p v M i l e v s k u v y s l o v i l a v ý m ě r e m z e 4. p r o s i n c e 1 9 2 2, že pojištění zaměstnanců st-lových, v podáních okr. nemoc. pokladny v B. z 24. října 1922 jmenovitě uvedených, u nemoc. pokladny soukr. úředníků a zřízenců v Praze zprošťuje zaměstnavatele povinnosti pojistiti zaměstnance tyto u okr. nemoc. pokladny v B. Zsp v Praze rozhodnutím z 19. května 1923 zrušila výměr ten z části k odvolání okr. nemoc. pokladny v B. a vyslovila, že zaměstnanci na velkostatku Alfonse P., správa v D. a B. a lesní správa v S. a Č., jichž pojistná povinnost jest na sporu a kteří v podáních okr. nemoc. pokladny v Bechyni z 24. října 1922 dle jména jsou uvedeni až na Josefa S. a Karla .L, pravoplatně u nemoc. pokladny soukr. úředníků a zřízenců v Praze pojištěného, přísluší vesměs nemocenským pojištěním k okr. nemoc. pokladně v B., poněvadž všichni tyto zaměstnanci podléhají dle vyšetření pensijní povinnosti dle zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. a nemohou vzhledem k ustanovení čl. VII. právě cit. zák. býti členy nemoc. pokladny soukr. úředníků a zřízenců v Praze, a zůstává pro pojištění těchto osob příslušnou okr. nemoc. pokladna v B., která má i dále nárok proti zaměstnavateli na placení pojistných příspěvků.

Žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl odvolání zaměstnavatele do tohoto rozhodnutí z jeho důvodů.

O stížnosti uvážil nss toto:

Dle náhledu stížnosti vyslovilo nař. rozhodnutí neprávem, že se na Nemoc. pokladnu soukr. úředníků a zřízenců v Praze vztahuje předpis čl. VII. zák. z 5. února 1920, č. 89 Sb., jenž skupiny zaměstnanců podle tohoto zákona nově podrobené pojistné povinnosti vylučuje z členství zapsaných pomocných pokladen, jichž působnost jest dle čl. XXI, odst. 3 zák. z 15. května 1919 č. 268 Sb. omezena na pojištěnce, podrobené pojistné povinnosti podle zák. z 16. prosince 1906 č. 1 ř. z. z r. 1917 nebo cis. nař. z 25. června 1914 č. 138 ř. z. Stížnost snaží se dovoditi, že zmíněná pomocná pokladna není pokladnou ve smyslu čl. XXI. odst. 2. téhož článku, poněvadž dle stanov může pojišťovati i osoby uvedené v n o v e l á c h k zákonu pensijnímu, tedy zvláště i osoby, uvedené v § 1 novely z 5. února 1920 č. 89 Sb.

Náhledu tomu nelze přisvědčiti. Cit. zák. čl. VII. třeba interpretovati ze spojitosti předpisů zákona o nemoc. pojištění a z tendence jeho, jež sleduje cíl, soustřediti obligatorní nemoc. pojištění u okr. nemoc. po-

kladen, a proto zabrániti každému rozšíření působnosti náhradních ústavů a novému jich vzniku.

I při vydání cit. čl. VII bylo úmyslem zákonodárce, aby zapsané pomocné pokladny, jež provádějí obligatorní nemoc. pojišťování v rámci čl. XXI, odst. 3 zák. č. 268/1919, nedoznaly zákonem č. 89/1920 rozšíření své působnosti, nýbrž aby zůstaly omezeny na členy, jež směly od 1. července 1920 náhradně pojišťovati t. j. na pojištěnce pensijních norem d o s u d vydaných.

Pro rozřešení otázky, o kterou tu jde, stačí poukázati na nesporný obsah stanov Nemoc. pokladny soukr. úředníků a zřízenců v Praze, jež jest oprávněna dle § 4 stanov těch pojišťovati osoby, p o d r o b e n é p e n s i j n í m u p o j i š t ě n í dle zák. z 16. prosince 1906 č. 1 ř. z. z r. 1907 a novel k němu vydaných, jakož i osoby, které nepodléhaly pens. pojištění pouze proto, že dosud nedosáhly věku v § 1 tohoto zák. uvedeného.

Jest tedy pokladna ta nepochybně pokladnou dle čl. XXI., odst. 3 zák. č. 268/1919, a jestliže měly stanovy dikcí: »jakož i osoby uvedené v novelách k pens. zák.« snad na mysli, aby se pokladna stala účastnou rozšíření okruhu pojištěnců, jak snad nastane budoucím novelisováním pens. zák., pak nemůže takovéto ustanovení stanov vedle kategorického předpisu čl. VII. zák. č. 89/1920 obstáti, a pozbylo platnosti, právě tak, jako jest nepřipustno, aby za platnosti cit. článku VII., změnou stanov zmíněné pomocné pokladny okruh svých pojištěnců rozšířily. Takovéto ustanovení stanov, byť i úřadem schválené, bylo by právně bezúčinné.

Nelze proto, jak stížnost míní, z uvedeného znění stanov Nemoc. pokladny soukr. úředníků a zřízenců v Praze dovozovati, že by cit. čl. VII. se na tuto pokladnu nevztahoval, že by tudíž byla oprávněna s účinkem § 13 n. z. pojišťovati zřízence st-logy, nově podrobené povinnosti pensijní zákonem č. 89/1920.

Jest proto na tomto výkladu stanov vybudovaná námitka nezákonnosti nař. rozhodnutí neodůvodněna. — — —

č. 4270.

Mimořádná opatření. — Řízení před nss-em: I. Jakou právní povahu má ředitelská konference ostravsko-karvinského uhelného revíru? — II. Ministerstvo veř. prací nebylo oprávněno, ukládati po 31. prosinci 1922 těžářstvům povinnost, aby odváděla příplatek k uhelným cenám (na maso a mouku).

(Nález ze dne 27. prosince 1924 č. 23.023.)

V ě c: Těžařstva sdružená v ředitelské konferenci ostravsko-karvinského kamenouhelného revíru v Mor. Ostravě (adv. Dr. Karel Winkler advokát z Mor. Ostravy) proti ministerstvu veřejných prací o příplatek k uhelným cenám.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.